

Το ονομά μου είναι Πάκο...

Ο νέος Κ9 της Δίωξης Ναρκωτικών

Τον λένε Πάκο, είναι μόλις 15 μηνών, κατάγεται από το Βέλγιο και μέσα στις πρώτες δέκα ημέρες του στην... υπηρεσία είχε την πρώτη του επιτυχία.

Ο Πάκο είναι ο τετράποδος αστυνομός, ο ανιχνευτής ναρκωτικών της Διεύθυνσης Δίωξης Ναρκωτικών Αχαΐας. Αν και νέος στη δουλειά, καθώς «μετράει» μόλις 10 ημέρες στην υπηρεσία, είχε την πρώτη του επιτυχία ανακαλύπτοντας 16 γραμμάρια χασίς. Η επιτυχία έγκειται στο γεγονός ότι πρόκειται για μια πολύ μικρή ποσότητα, με ελάχιστη μυρωδιά, που όμως η ευαίσθητη μύτη του μπόρεσε να εντοπίσει.

Είναι μόλις 15 μηνών, ράτσα Μαλινού και αντικατέστησε την Αντί, το λυκόσκυλο που έπειτα από επτά χρόνια στην υπηρεσία, «συνταξιοδοτήθηκε» πριν από ένα μήνα. Ο αρχιψυλάκας Π.Κ., που έχει αναλάβει τον Πάκο μιλάει για τον συνάδελφό του, όπως θα μιλάγε για έναν άνθρωπο. «Με τον Πάκο είμαστε μία ομάδα. Με καλύπτει και τον καλύπτω. Γνωρίζεις ποιος είναι το αφεντικό, όμως όταν βρισκόμαστε σε εργασία, είμαστε μία ομάδα. Αν δεν μπορέσεις να λειτουργήσεις έτσι, τότε τα αποτελέσματα θα είναι αρνητικά».

Και μην νομίζετε πως αρκεί η καλή μύτη! Ο Πάκο εκπαιδεύεται καθημερινά και μέσα από το παιχνίδι μαθαίνει την δουλειά. Η συντήρησή του και η εκπαίδευσή του παίρνουν πολλές ώρες της ημέρας. «Θέλει πάρα πολύ δουλειά. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα «εργαλείο». Εκεί που δεν μπορεί να παρέμβει το ανθρώπινο μάτι και η ανθρώπινη αντίληψη, μπορεί να παρέμβει ο Πάκο» σημειώνει ο Π.Κ. και τόνίζει: «Στην

εργασία είμαστε ισόζυγοι. Όμως, όταν δουλεύεις με ζώα, μεγάλο ρόλο παίζει η αγάπη. Ουσιαστικά ισχύει για αυτά, ότι και για τους ανθρώπους. Ο Πάκο είναι πλέον μέλος της οικογένειάς».

Οι δύο τους ζούνε και δουλεύουν μαζί. Τους ενώνει μία σχέση ξεχωριστή που είναι δύσκολο κανείς να την καταλάβει. Ο Πάκο καταλαβαίνει τότε έρχεται η «ώρα του καθηκοντος» και ανταποκρίνεται κατάλληλα. Ενας από τους μύθους γύρω από τους τετράποδους ανιχνευτές ναρκωτικών, είναι το ότι και τα ίδια παίρνουν εξαρτησιογόνες ουσίες. Ο Π.Κ. είναι κατηγορηματικός: «Δεν είναι δυνατόν να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Αυτό είναι μύθος. Αν γινόταν δεν θα μπορούσα ούτε εγώ, ούτε αυτός να δουλέψω. Η εκπαίδευση που ακολουθείται είναι ένα είδος παιχνιδιού. Ο Πάκο θα βρει αυτό που ζητάμε και εγώ μετά, θα του δώσω το παιχνίδι του, την μπάλα του».

Κατά κύριο λόγο, ανιχνευτές ναρκωτικών είναι δύο ράτσες: τα λαμπραντόρ και τα λυκόσκυλα, όμως τώρα τελευταία έχουμε και τα μαλινού, τα οποία προέρχονται από το Βέλγιο. Και ο Πάκο έρχεται με τις δικές του γενεαλογικές περπατημένες. Οι γονείς του ήταν ιχνηλάτες και πρωταθλητές αγώνων του εξωτερικού. «Το αιματολογικό δέντρο κάποιου σκυλιού παίζει σημαντικό ρόλο για αυτή την εργασία. Αν προέρχεται από γονείς που ήταν καλοί στην εργασία τους, τότε είναι πιο πιθανό αυτή η ικανότητα να έχει περάσει και στους απογόνους τους» σημειώνει ο Π.Κ. Οι γονείς του Πάκο, μεταφέρθηκαν από το Βέλγιο σε εκτροφείο της Ελλάδος, όπου πριν από 15 μήνες το νέο Κ9 της Δίωξης Ναρκωτικών είδε

για πρώτη φορά το φως.

Για να μπορέσει κάποιος να συνεργαστεί με έναν τετράποδο αστυνομικό, θα πρέπει να περάσει από πολλές εξετάσεις, γραπτές, προφορικές και ψυχολογικές και πάνω από όλα να έχει έμφυτη αγάπη για τα ζώα. Σημαντικό είναι επίσης, να μπορέσουν οι δυο τους να λειτουργήσουν ως ομάδα, να ταιριάζουν δηλαδή οι χαρακτήρες και οι ιδιοσυγκρασίες τους. Η ιδιαίτερη αυτή σχέση φαίνεται μέσα από το ότι όταν τα σκυλιά καταλαβαίνουν ότι πλέον δεν μπορούν να είναι χρήσιμα, πολλές φορές μελαγχολούν, καθώς δεν είναι ικανά να ικανοποιήσουν τα αφεντικά τους.

Ο αποχωρισμός είναι δύσκολος. Καθημερινά κοιμάσαι, ζυπνάς, ζεις και εργάζεσαι μαζί με το σκυλί. Για τον λόγο αυτό οι πιο πολλοί αστυνομικοί που έχουν αναλάβει αυτό το έργο, δεν μπορούν να πουν αντίο. Το ίδιο έγινε και με τον Π.Κ. ο οποίος μετά την «συνταξιοδότηση» της Αντί, αποφάσισε να την «υιοθετήσει». Συνήθως, τα σκυλιά μετά το δέκατο

έτος της ηλικίας τους, δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν τόσο καλά στα καθηκόντά τους ως ανιχνευτές ναρκωτικών. Όταν λοιπόν ολοκληρωθεί η θητεία τους στο Σώμα, δίνονται σε φιλοζωικούς συλλόγους προς υιοθέτηση.

Όσο όμως είναι στο Αστυνομικό Σώμα, θεωρούνται και αυτά αστυνομικά, έχοντας τον δικό τους φάκελο στην Υπηρεσία και τα ίδια δικαιώματα. Μάλιστα, η απόδοσή τους ελέγχεται καθημερινά ενώ κάθε τετράμηνο περνούν από τις εξετάσεις του αξιολογητή από το Υπουργείο. Η εκπαίδευση και η συντήρησή είναι καθημερινή και η επιπλέον ευθύνη του αφεντικού του είναι ότι θα πρέπει να προσέχει ώστε όλα να πάνε καλά. «Είναι σαν να φροντίζεις ένα μωρό. Ενα μωρό που ποτέ δεν θα μεγαλώσει. Να βρεις τρόπους ώστε να μην βαριέται, να το προπονήσεις, να προσέχεις την υγεία του» λέει ο χειριστής του και συμπληρώνει: «Κάθε φορά, μαθαίνει και εσύ μαζί του. Και αξιολογείται και εσύ μαζί του».

